

Người Việt mình có cái tát rớt lòn là tát mặn. Cho mình là nhút, con em mình thông minh, giỏi i giang v.v..Nhưng trên thóc tát, so với những sốc dân khác, người Việt chả đặng hòng trung bình, có khi kém nőa là khác.

Cách đây không lâu, tôi có đọc một bài viết của một vị thiền sĩ Úc, ông viết rằng: Người Việt mình có cái tát rớt lòn là tát mặn. Cho mình là nhút, con em mình thông minh, giỏi i giang v.v..Nhưng trên thóc tát, so với những sốc dân khác, người Việt chả đặng hòng trung bình, có khi kém nőa là khác.

Độc xong, tôi buồn hột mẩy ngày, vì ông ấy nói đúng. Suốt bao năm qua, tôi rất ít khi thay báo Mới dâng danh người Việt, mà chỉ toàn là những chuyện dài "Nhân dân tát vỡ" làm mất mát cõng đặng.



Vậy biết rõ ràng là khu Little Sài Gòn, có rất nhiều hàng quán, văn phòng bác sĩ, luật sư cõa người Việt, những chõa cõa nhõng building, những ngôi chõa to lòn kia lõi không phai là người Việt trăm phõn trăm, dù họ vẫn gọi chúng ta là đặng hõng.

Còn là những công ty sõi, những công ty có hàng trăm công nhân trờ lên, thì người Việt chỉ leo lên đồn chõc cai, cai xõp mà thôi. Chỉ những chõc vỡ then chõt, quyết định thì không thay người i mình.

Phai công tâm mà nói, thanh niên VN hõc các ngành nghề là đõi hõc bõn năm ra trõi ng rõt đông. Những rõi hõi kiõm đõi cõi viõc làm đõi sõng, cõi võ, mua xe, mua nhà, mua hõt xoàn cho võ, thõi là thõamân. Không mõi ai chõu khó hõc lên cao nõa, chuyên vỡ mõt ngành nào đõ có thõi gõi là nhà bác hõc, hay khoa hõc gia.

Cái chuyen khoe cõa, khoe chõc vỡ trõi cõi 75, giõi coi có võ lõc đõi u, nên bây giờ người ta xoay

qua khen con mình. Có bà nói con mình đang học thuần, nhưng khi hỏi ra mới biết con bỗng mỉm xong trung học năm ngoái, nhỉ vì chắc là đang học thuần lá, hay drug gì đó thôi.

Còn một số người cũng cho rằng sinh viên học trường college hai năm, rồi chuyển vào trường đại học là xoàng. Nên họ quyết tâm cho con vào trường lòn, để cho oai, cho dù có hao tiền đền đâu. Nhưng qua kinh nghiệm của rất nhiều bạn bè cha mẹ có con học transfer, tôi biết rằng họ tiết kiệm đồng hồ rất nhiều tiền trong hai năm đó. Và khi ra trường, những sinh viên kia đều kiếm được công việc lương cao, vì họ đã có tính từ trường đã tốt nghiệp, chứ không ai hỏi mấy năm trước họ học ở đâu.

Tâm trạng chung của cha mẹ là luôn luôn nhìn thấy con mình đẹp đẽ, giỏi giang. Tôi cũng chẳng thoát được thông lệ ấy.

Ngày nhìn thấy đứa con thứ ba mới chào đời, là tôi tiên đoán ngay rằng này rốt cuộc khá, vì nó giống tôi như hệt. Và quả nhiên, mới lên ba mà thông thường đã "tình anh phát tiết ra ngoài". Tôi ngồi phòng khách, quát:

-Bố, lạy cho ba đôi giày.

Nó đứng lên rồi khéo nhẹ xách ra cho tôi đôi giày mới chỉ có đen, mới chỉ có trắng. Tôi hỏi :

-Sao lạy cho ba đôi giày kia thế này?

Cấp mặt nó nhều lên, đập tròn rót đáp:

-Đó là trong kia còn một đôi giày hệt đứa này, cũng mới chỉ có đen, mới chỉ có trắng.

Thôi rồi, nhỉ tôi đã nói, con nhà tông không giống lông cũng giống cánh, năm mới học lớp mới, cô giáo bỗng đột ngột cho nó lên học lớp năm. Bà hữu trách lạy làm thế nào, thì cô giáo trả lời là vì thông thường này thông minh lắm. Bà hữu trách vẫn còn không tin, nên cô giáo đe dọa bà xuống lớp và hỏi :

-Bố, em hãy cho cô biết, có hành động nào mà con chó nó làm khi đe dọa ba chân, còn con người cũng làm điều đó khi đe dọa hai chân?

-Đó là cô, đó là khi bắt tay.

-Em có biết cái gì cũng ba em, mà mà em thích nhất không?

-Thì a cô: ti&n.

Bà hi&u tr&#o&ng kéo cô giáo ra ngoài r&i nói nh&:

-Tôi đò nghã cô cho thãng nhã này lên thãng Highschool, vì hai câu hãi v&a r&i cãa cô, chính tôi đây cũng trã lãi sai bét.

Thãng Bã tãi tr&#o&ng làm bãn thãy nã, vã nh&227;a anh em não cãng sã. Mòt bãa kia tãi nghe não chãbài cho em não :

-Mòt kí lãsãt, vãi mòt lãlô bãng gãn, kí não nãng hãn?

Con em tã ra sành sỏi:

-Đãa là mòt kí, thì hai thã đó nãng bãng nhau.

-Bãng sao đãc. Bãy giã mãy lãy mòt kí bãng gãn liãng vào đãu tao, còn tao lãy mòt kí sãt chãi vào đãu mãy thì đãa não bã nãng hãn?

Hãt khoe con, bãy giã tãi khoe bãn. Tôi có ngãi bãn giãi lãm, anh ta thãng tã hão rãng :

-Nãu mà bãy giã tãi nghã, thì hãng sã khãn đãn ngay.

Mòt ngãi bãn khãc hãi lãi :

-Thã hãng anh làm, thành lãp đãc lâu chãa?

-Sáu chãc năm rãi.

-Mò, nói thãi thã mà cũng nói. Giã dã anh không đãn xã này, thì hãng đó não vãn tãn tãi và phát triãn, đãng có nói dãc. Sao cái câu "Hãng này không dãm cho tôi nghã đãu, tôi mà nghã là hãng xãp tiãm liãn" có nhiãu anh Mít phun ra thã. Mãy anh đó cã tãng mãnh là cái rãn lãm cãa vã trã. Rãn lãi kia mà mãy ngày không tãm đã hôã rãng, huãng hã rãn lãm.

Nhãng tãi Mò rõ ràng xã lá.

Chãi cái trò đá cá lãn dãa

(Thã Cu&ng Phong)

Cho nên, anh bãn thiãt giãi cuã tãi mãi vãa đãc bãng khen thiãng cuã hãng tuãn trãc, thì tuãn sau bãlay-off. Anh ta cay đãng lãm. Chãi Mò đãu. Mãi mãy tháng sau mãi xin vã làm ngãi bãn hàng lã Drug store. Tiãm bãn thuãc Tãy lãxã này hãi giãng tiãm chãp phã, nghĩa là bán đã thã chã không chã là thuãc Tãy. Bãi thã ngãi bãn hàng phãi biãt nhiãu thã lãm,(bãn tãi bão thã) đã khãch hàng có hãi thì cãn biãt mà trãlãi.

Bãa nã, thãy mòt ông Mít lã ngã đi vã cãa tiãm, anh bãn giãi giang cãa tãi liãn xãng ra hãi:

-Ông ơi VN mõi qua phai không? Ông còn mua gì đây?

-Tôi tôi muôn mua kem đánh răng.

-Đây này hi&u Crest là tát nh>t ông ơi. Ông còn c&on g&i n&a không?

-Tôi muôn mua ít lõi lam c&o râu.

-Bàn c&o c&a ông hi&u gì?

-Gillette.

-Đây. Tôi nay ông có c&n g&i,c& ra đây h&i tôi, tôi là ng&oi "know everything".

M&y hôm sau, v&a th&y ông khách ngu ng& b&cc vào, Mr. Know everything h&i li&n :

-Ông c&n h&i g&i đ&y?

Ông kia ch&a k&p tr& l&i, m&i đ&a ra m&t h&u nh& nh& h&u baby food, anh ta v&i vàng ch&p l&y m&n&p đ&a lên mũi ng&i và kêu lên :

-M&, mùi g&i gi&ng shit v&y?

-Th&a ông, đúng v&y, ông đã ng&i c&t tôi r&i, xin ông làm t&n ch& dùm tôi phai mua gi&y đi c& u hi&u gì.

B& v& đó anh b&n tôi ch&a luôn cái tát huênh hoang.

Ôi, ơi cu&c đ&i này ai cũng mu&n làm x&p sòng, làm big boss. Ông leader mu&n t& ra mình có quy&n uy nh& ông supervisor, ông cai l&i mu&n mình to h&n ông ch& v.v..

Mà ngay c& trong thân th& con ng&oi cũng v&y, c& ph&n nào cũng nh&n mình là t&i quan tr&ng.

C&p m&t nói :

-Không có tôi, các anh ch&ng th&y đ&ng mà làm ăn gì c&.

Hai tay nói:

-Không có đôi bàn tay này làm ra đ& ăn, thì các anh s&ng đ&ng c& kh&ng?

Th& r&i tai, mũi, h&ng, ph&i, phèo, t&m, c&t nhao nhao lên k& công. Lúc đó anh Óc m&i lên ti&ng :

-Im h&t đi, tôi đây m&i là x&p sòng c&a m&y anh, th& h&i n&u kh&ng có tôi ch& huy, thì các anh s& ra th& nào?

T&t c& đ&u th&m công nh&n anh Óc nói phai. B&ng anh Đít l&en ti&ng :

-D&, em xin có chút ý ki&n. .

C&b&n quay l&i la r&m l&en :

-Shut up, ch&a m& mi&ng d&a th&y th&u.

B& n&t, anh Đít gi&n đ& m&t l&en, lùi l&ui tr& v& nhà đóng c&a l&i, ch&i cái màn "N&i b&t xu&t, ngo&i b&t nh&p". M&t tu&n l& sau, b&ng phinh to; tay chân u& o&i; mi&ng nhai nu&t kh&ng v&ô; m&t vàng kh&e; óc đ& đ&n. T&t c& các c& ph&n b&en h&p nhau l&i, tranh lu&n m&t h&i r&i kéo nhau di theo anh Óc, xu&ng xin l&i và đ&ng thanh t&n x&ng anh Đít là Big Boss, và kh&n kho&n xin S&p m&c&a cho chúng em nh&, k&o ch&t h&t c& đ&ám.

Th& m&i bi&t chúng ta s&ng trong xã h&i này, gi&ng nh& m&t gu&ng m&y, c& ph&n này d&a c& ph&n kia. H&y c& g&ng làm tr&n ph&n s& c&a mình. N&u chúng ta mu&n ch&i tr&i b&ng cách nói x&u, hay h&i ng&oi khác, thì ho&c là chúng ta làm c& gu&ng m&y x&u đ&, ho&c là chúng ta s& b& gu&ng m&y nghi&n n&t.

Ngh& đ&n thân ph&n hèn kém c&a mình, tôi ch&ng d&ám khuyên b&o ai, ch&t nh&, n&u mình kh&ng làm đ& c& g&i n&u cao danh d& ng&oi Vi&et, thì ít nh&t c&ng kh&ng làm nh&ng g&i tai ti&ng cho hai ch& Vi&et Nam.

Người Việt mình có cái tật rất lớn là tật mẩn

Tác Giả; Nguyận Việt Tân
Chúa Nhật, 13 Tháng 2 Năm 2011 09:39

3G McKeno sưu tầm trên mang.